

Kúria

Bfv.I.407/2017/16. szám

A Kúria Budapesten, a 2017. év december hó 5. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt, valamint a védője által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.B.32.307/2013/31. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.5183/2015/6. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. november 26-án meghozott 10.B.32.307/2013/31. számú ítéletével - mely a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.5183/2015/6. számú végzésével 2015. április 16-án jogerőre emelkedett - terheltet bűnösnek mondta ki egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont], ezért egy év két hónap szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, megállapította, hogy a terhelt a büntetése kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra, továbbá elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság

14.Bk.44.964/2011/2. számú végzésével kiszabott három hónapi szabadságvesztés és a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság B.308/2012/5. számú ítéletével kiszabott egy év négy hónap szabadságvesztés végrehajtását.

A jogerős ügydöntő határozat ellen terhelt a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással, míg a terhelt védője a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára alapítva nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A terhelt indítványában előadta, hogy az eljárás során a bíróság a Be. 4. § (2) bekezdésében írt szabályt megsértve kétséget kizáróan nem bizonyított tényt értékelt a terhére, amikor elfogadta a helyszínen intézkedő rendőr vallomását, ami szerint ő a forgalomban közlekedő autót állított meg, holott valójában a gépkocsi álló helyzetben volt az ellenőrzéskor, ugyanis a jármű generátora korábban meghibásodott, és új akkumulátorra volt szükség, melyért a gépkocsivezető és az édesapja indultak el. Sérelmezte továbbá, hogy a nyomozás során a kihallgatására hajnali egy órakor került sor, ennek során nem biztosítottak részére tolmácsot, és az anyanyelvét magyarként tüntették fel. Ezért a jogerős határozat hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését kérte.

A védő felülvizsgálati indítványában kifejtette, hogy az osztrák jog szerint az egyedi azonosító jellel visszaélés nem bűncselekmény, a terhelt pedig nem magyar állampolgár, így az általa külföldön elkövetett bűncselekmény csak akkor lenne büntethető Magyarországon, ha a kettős büntethetőség fennállna. Ezért a jogerős határozat hatályon kívül helyezését és a törvénynek megfelelő határozat meghozatalát indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség szerint a terhelt felülvizsgálati indítványa részben kizárt, míg a védő és egyebekben a terhelt indítványa alaptalan.

Álláspontja szerint a terhelt azon hivatkozása miszerint a nyomozás során törvénysértően nem biztosítottak számára tolmácsot, nem foghat helyt, tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyv szerint a terhelt maga nyilatkozott úgy, hogy erre nem tart igényt; ennek és az egyéb bizonyítékoknak a bizonyító erejét, bírói mérlegelését támadó részében pedig a felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt.

Kifejtette, hogy a védő által előadottak alapján ugyan fennállhatna a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjában írt felülvizsgálati ok, tekintettel arra, hogy a bíróságok nem vizsgálták a joghatóságukat annak ellenére, hogy az irányadó ítéleti tényállás szerint is a külföldi állampolgárságú terhelt egy másik állam területén szerelte fel a másik gépjárműre kiadott rendszámtáblát, és azt, hogy a megvalósított cselekmény az elkövetés helyén büntetendő, nem lehet vélelmezni, mert az sértené az in dubio pro reo elvét. Miután azonban az irányadó tényállás szerint a terhelt azután, hogy **egy másik állam területén** felszerelte a másik járműre kiállított rendszámtáblákat az általa használt gépkocsira, azzal Magyarország területére jött, és itt

azzal közlekedett, cselekményét az autópályán ellenőrzést végző rendőr észlelte, így olyan dolgot használt fel Magyarország területén, melynek egyedi azonosító jele hamis volt; erre tekintettel megítélése szerint nem sértett törvényt az ellene folytatott eljárással a bíróság. Álláspontja szerint a Magyarország területén tanúsított elkövetési magatartás helyes minősítése a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző egyedi azonosító jellel visszaélés büntette, ez azonban nem eredményezett törvénysértő büntetést.

Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn (BF.566/2017/1-I.).

A terhelt az ügyészi indítványra tett észrevételében előadta, hogy a gépkocsi az édesapja tulajdonát képezi, továbbá sérelmezte, hogy az ártatlanságát igazoló bizonyítékokat a bíróság figyelmen kívül hagyta, és indítványozta további iratok beszerzését.

A terhelt védője észrevételében kifejtette, hogy mivel a terhelttel szemben a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző cselekmény miatt emeltek vádat, és cselekményét a bíróság jogerős határozatában is eszerint minősítette, így annak a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontja szerint történő minősítése nem foghat helyt.

.-.-.

A Kúria a megtámadott határozatokat - a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsülésen eljárva - a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban meghatározott okok alapján, a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében vizsgálta felül.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján - tekintettel a Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pontjára - felülvizsgálati ok, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező.

A Be. 114. § (1) bekezdésében írt szabály szerint pedig akkor, ha a nem magyar anyanyelvű személy az eljárás során az anyanyelvét kívánja használni, tolmácsot kell igénybe venni.

A nyomozás során készült jegyzőkönyv szerint - mely tévesen valóban azt tartalmazza, hogy a terhelt anyanyelve magyar - a terhelt külföldi állampolgár, de a felesége magyar, nagyon jól beszéli a magyar nyelvet, írni, olvasni tud magyarul, ezért nem kért tolmácsot a kihallgatásához. A jegyzőkönyv tartalmazza a terhelt által magyar nyelven saját kezűleg írt azon nyilatkozatát is, mely szerint a jogaira történő figyelmeztetést, tájékoztatást megkapta és kijelentette, hogy vallomást kíván tenni.

A terhelt az eljárás későbbi szakaszában sem tett olyan nyilatkozatot, melyben a Be. 9. § (2) bekezdésre hivatkozva az eljárás során anyanyelvét kívánná használni, ami valóban szükségessé tette volna tolmács igénybevételét.

Mivel a tolmács igénybevétele nem volt kötelező, így a bíróság nem is követte el a terhelt felülvizsgálati indítványában hivatkozott azon eljárási szabálysértést, mely szerint a tárgyalást olyan személy távollétében tartotta meg, akinek jelenléte kötelező lett volna.

Így a terhelt felülvizsgálati indítványának erre hivatkozó része nem alapos.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, és az a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

Ebből következően a tényállás alapjául elfogadott bizonyítékok helytállósága, a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége sem vitatható, és nincs lehetőség bizonyítás felvételére, a jogerős határozatban megállapított tényállástól eltérő tények megállapítására.

Ebből következően a Kúria érdemben nem foglalkozhatott a terhelt azon - jogi szempontból egyébként jelentőséggel nem bíró - hivatkozásával, mely szerint szükséges lenne vizsgálni, hogy az igazoltató rendőr mozgó gépkocsit állított-e meg, avagy álló járművet igazoltatott, továbbá annak sincs jelentősége, hogy a gépkocsi az ő, avagy az édesapja tulajdonát képezi-e. A terhelt felülvizsgálati indítványának ezen része a törvényben kizárt.

A terhelt védője a felülvizsgálati indítványában és a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatában is helytállóan fejtette ki, hogy a bíróságok nem vizsgálták a joghatóságukat annak ellenére, hogy az irányadó ítéleti tényállás szerint a külföldi állampolgárságú terhelt egy másik állam területén szerelte fel a másik gépjárműre kiadott rendszámtáblát. Azt, hogy a megvalósított cselekmény az elkövetés helyén büntetendő, valóban nem lehet vélelmezni, mert az sértené az in dubio pro reo elvét (BH 2010. 237.).

Az irányadó tényállás szerint azonban - egyezően a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség B.4438/2013/1. számú vádiratában írtakkal - a terhelt azután, hogy **egy másik állam területén** felszerelte a másik járműre kiállított rendszámtáblákat az általa használt gépkocsira, azzal Magyarország területére jött, és cselekményét az autópályán ellenőrzést végző rendőr észlelte.

Így azt kellett megállapítani, hogy a Magyarországon elkövetett cselekmény bűncselekmény-e.

Ennek kapcsán a bíróságok jogerős határozatukban a terhelt cselekményét - tévesen - a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősítették. A vádirati és az ítéleti tényállás szerint azonban a terhelt a más járműre kiállított rendszámtáblával vett részt Magyarországon a közúti forgalomban, így magatartásának ezen

része a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősül.

E cselekményt illetően a magyar joghatóság egyértelműen megállapítható, ugyanis a Btk. 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján - állampolgárságtól függetlenül - a magyar büntető törvényt kell alkalmazni a belföldön elkövetett bűncselekményre.

Következésképpen a terhelt védőjének a joghatóság - és az észrevételében a törvényes vád - hiányára is hivatkozó felülvizsgálati indítványa nem alapos.

A Btk. idézett rendelkezésének megfelelően megvalósítja az egyedi azonosító jel meghamisításának büntettét, aki hamisított rendszám táblával felszerelt járművel vesz részt a közúti forgalomban (BH. 2012. 282.).

A részben téves minősítés nem eredményezett törvénysértő büntetést sem.

Emellett a Be. 423. § (5) bekezdése szerint eljárva a Kúria a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt - az indítványokban nem hivatkozott - esetleges más eljárási szabálysértésekre is tekintettel volt, azonban ilyen, a 373. § (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést nem észlelt.

Ezért a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. A felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria - a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel - az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s. k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s. k. bíró

A kiadmány hitelével:

Mátyás Gyöngyi
bíróság ügyintéző